

התובע:

- נגד -

הנתבע:

פסק בוררות

רקע

1. התובע שחקן כדורגל (קטין בן 15.5, יליד 2006).
2. הנתבע מועדון כדורגל הכולל קבוצות ילדים, נוער ובוגרים המשחקות במסגרת ההתאחדות לכדורגל.
3. עניינה של תביעה זו היא עתירתו של התובע להשתחרר באופן מידי ממועדון הנתבע בשל התנהלות חסרת תום הלב של המועדון המסרב, לטענת התובע, לשחרר את השחקן, זאת במיוחד כאשר אין הסכם בין הצדדים (השחקן חפץ בהסכם אולם הנתבע סירב להתקשר עמו בהסכם). בד בבד עם הגשת התביעה, הגיש התובע בקשה בהולה למינוי בורר וקיום דיון דחוף.
4. בשל הסעד הדחוף, קבעתי דיון דחוף ליום 25.7.2022. בשל השבתת קו הרכבת חיפה- ת"א ולבקשת ב"כ הנתבעת (שמשרדו בחיפה), הוסכם בין הצדדים לקיים את הדיון באמצעות ה-zoom, ביום 27.7.2022.
5. במסגרת הדיון לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הצעתי להם, מאחר שמדובר בקטין, לנסות להגיע להסכמות. בהמלצתי, ביקשו הצדדים שהות על מנת להידבר ביניהם, והם התבקשו לעדכן אותי יום למחרת בתוצאות ההידברות.
6. ההידברות לא נשאה פרי, ובנסיבות אלו, זימנתי את הצדדים לדיון הוכחות דחוף ליום 9.8.2022.
7. ביום 7.8.2022 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה דיונית לפיה דיון ההוכחות יבוטל, וכל צד יגיש סיכומים מטעמו, לאחריהם יינתן פסק הבוררות. נתתי תוקף של החלטה להסכמות הצדדים.

טענות התובע בתמצית

8. לטענת התובע, הנתבע מסרב לשחררו במשך תקופה ארוכה ועושה כל שלא ידו, בחוסר תום לב ובזדון, כדי למנוע את מעברו של התובע למועדון אחר.
9. בין הצדדים מעולם לא נחתם הסכם התקשרות.
10. רצונו של התובע להשתחרר מהמועדון הוא בתום לב לאחר שנעשו על ידו ועל ידי הוריו ניסיונות רבים להשתחרר.

11. התובע פירט כי בחודש יולי 2021 הגיש הודעת שחקן קטין על רצונו לעבור לקבוצה אחרת ("הודעת הסגר") ומאחר שלא הצליח לאתר מועדון שיקלוט אותו, נותר במועדון הנתבע. בהמשך, לאחר סירובו של הנתבע לשחרר את התובע שוב לבקשתו, הגיש הודעת הסגר נוספת בחודש נובמבר 2021. משנותר התובע ללא קבוצה קולטת, חזר, שוב, למועדון הנתבע.
12. בהמשך, פנה התובע וביקש להתקשר בהסכם שיסדיר את תנאיו. התובע צירף טיוטת הסכם ששלח לנתבע, כאשר לטענתו, הנתבע "גרר" אותו במשך חודשים ארוכים ללא חתימה על הסכם כלשהו.
13. לאחר סיום עונת המשחקים ולאחר שחלף המועד בו היה על התובע להגיש הודעת הסגר, ביקש התובע שוב להשתחרר מהמועדון, ומשלא ניתנה הסכמת הנתבע, פנה להליך הבוררות והגיש התביעה דן במסגרתה מבקש לשחררו באופן מידי.
14. לטענת התובע הוא רשאי להשתחרר ללא כל תנאי או מגבלה וכי עניינו של הליך זה הוא באשר לסעד שעתר התובע - שחרור השחקן בלבד. עוד טוען התובע, כי אם ייקבע במסגרת הליך זה כי המועדון זכאי לפיצוי כספי כלשהו, אין זה המקום לדון בשאלת הפיצוי הואיל וזהו תפקידו של המוסד למעמד השחקן, והוא בעל הידע והסמכות לפסוק בעניין זה.

טענות הנתבע בתמצית

15. הנתבע טוען כי בקשתו של התובע נעשית בניגוד לדין ושלא בדרך המקובלת כמתחייב בהתאם להוראות חוק הספורט תשמ"ח-1988 ("חוק הספורט") ולתקנוני ההתאחדות לכדורגל, וכי מדובר בניסיון לייצר מסלול עוקף לחוק הספורט.
16. הנתבע טוען, כי התובע הוא שחקן הרכב וקפטן שני בשורות קבוצת נערים א' של המועדון וכי הוא משחק למעלה מ-6 עונות משחקים מלאות (החל עוד מקבוצת הילדים), ולמעשה מעולם לא שיחק במועדון אחר. התובע התקדם והשתבח מעונה לעונה בזכות האימון, הקידום והטיפול שהשקיע בו הנתבע.
17. הנתבע מסרב לשחרר את התובע מהמועדון וטוען כי עליו לעשות זאת בדרך של הודעת הסגר (כפי שביצע בפעמיים הקודמות ושב מיוזמתו לשורות המועדון) ויוכל לעבור למועדון אחר רק בסיומה של עונת המשחקים 2022/23. ככל שהתובע ישחרר שלא בהתאם לחוק הספורט, זכאי הנתבע לטענתו לפיצוי בסך 180,000 ₪ בהתאם לסכומים הקבועים בנספח יז' לתקנון הרישום.

דיון והכרעה

18. השאלה העיקרית שבמחלוקת היא, האם התובע יכול להשתחרר שחרור מידי מהקבוצה שלא על פי הוראות סעיף 11א(1) לחוק הספורט ועל פי המועדים הקבועים שם.
19. התובע טוען שכן, וזאת בשל התנהלותו הפסולה של הנתבע והעובדה כי לא הסכים לחתום עמו על הסכם מחייב.
20. הנתבע טוען, כי יש ללכת ב"דרך המלך", ועל התובע להגיש הודעת הסגר (כפי שעשה פעמיים קודם לכן) ואז יהא רשאי לעבור למועדון אחר בסיומה של עונת המשחקים 22/23.
21. באשר למצב המשפטי, בעוד הנתבע הפנה להוראות חוק הספורט והתקנונים, התובע הפנה לפסקי בוררות שונים, ביניהם [REDACTED] בתיק 127-20/21.
22. בהקשר זה אני מוצאת לנכון להעיר ולהדגיש, שטענתו של התובע כי כב' הבורר [REDACTED] פסק שם כי "אין אפשרות למנוע מעבר של שחקן מקבוצה בה איננו מוכן לשחק", וכי "מושכלות יסוד הן כי לא ניתן להכריח שחקן פלוני

לשחק וייצג קבוצה כלשהי... (סעיף 20 לסיכומי התובע) – אינה נכונה. זו איננה קביעתו של כב' הבורר ■ והציטוטים בסיכומי התובע אינם חלק מפסיקתו של כב' הבורר.

23. כך גם באשר לטענת התובע בסעיף 21 לסיכומיו, אשר הפנה לפסק הבורר בתיק 19/20-6 (בהערת שוליים מס' 2), וטען כי נפסק שם ש"לא ניתן לכפות על שחקן את מתן שירותיו אפילו אם הוא מפר הסכם באופן יסודי" (מדובר בפסק בוררות שנתן תוקף להסכם פשרה כספי בין הצדדים).

24. סעיף 11א. (1א)(1) לחוק הספורט קובע כדלהלן :

"ספורטאי שגילו 15 שנה ומעלה אך לא מעל 17 שנה יוכל, באין הסכמה להעברתו, להודיע על רצונו לעבור לאגודה אחרת והוא יוכל לעבור לאותה אגודה כמפורט להלן: אם מסר את ההודעה בפגרה – בסיומה של עונת ספורט אחת, ואם מסר את ההודעה במחצית הראשונה של עונת ספורט – בסיומה של אותה עונה"

25. הסעיף קובע את התנאים למעבר של קטינים מגיל 15 עד 17 בהיעדר הסכמה מטעם הקבוצה בה משחק הקטין - עליו להגיש הודעת הסגר ובסיומה של העונה (תלוי המועד בו נמסרה ההודעה) רשאי יהא להשתחרר מהקבוצה.

26. מדובר בהליך "אדמניסטרטיבי" במהותו, ומי שעומד בתנאים הפורמאליים ישוחרר ללא שיקול דעת. אולם, אם טוען הקטין כי יש מקום להתיר לו להשתחרר מהקבוצה משום שאינו רוצה עוד לשחק בשורותיה ואי כיבוד רצונו משמעו כפיית שירות/עבודה אישיים, שאלה זו תידון בהליך משפטי (ולא אדמניסטרטיבי) ועל כן אין לשאלה זו דבר עם התקיימותם של התנאים הקבועים בסעיף 11 לחוק, שכן מישור זה כולל טיעונים משפטיים ועובדתיים. (פסק 127-20/21, עמ' 4 ש' 18-35).

27. בהליך המשפטי ידון הבורר האם השחקנים זכאים להשתחרר מכוח הדינים "הכלליים", כאשר הלכה היא כי אין לשחקן זכות מוחלטת או אוטומטית להשתחרר מהקבוצה. הנטל על השחקן להוכיח כי פעל באופן סביר כדי לאפשר את הישארותו בקבוצה וכי הוא אינו פועל בחוסר תום לב, תכססנות או אופורטוניזם.

28. לגבי קטינים, הלכה היא כי הרף אותו עליהם לעבור נמוך יותר ככל שגיל השחקן נמוך יותר, אך עדיין לא אוטומטי, ויש לבחון האם השחקן הרים את הנטל המוטל עליו.

29. יפים דבריו של כב' הבורר ■ קבע בפסק הבורר 127-20/21 אשר קבע כדלהלן :

"עת המדובר בקטינים הרי שהרף אותו עליהם לעבור כדי להשתחרר ממחויבות חוזית נמוך יותר מאשר לגבי בגירים". ניתן לומר כי ככל שגיל השחקן נמוך יותר, הרף נמוך יותר. אין זה אומר שכל שחקן קטין שיבקש להשתחרר יענה בחיוב: תמיד העול על השחקן להראות כי הוא נוהג בתום לב, כי איננו פועל באופורטוניזם ומתוך ניסיון לנצל הזדמנות וכי פעל באופן סביר כדי לאפשר את הישארותו בקבוצה וכיוצא בזה, הכל בהתאם לנסיבות המקרה. השחרור איננו אוטומטי כלל ועיקר, אלא לאחר שקלא וטריא. בנוסף, קבלת בקשת שחקן להשתחרר מהקבוצה נחשבת הפרת הסכם ע"י השחקן, בגינה זכאית הקבוצה לפיצויים. דומה שזהו האיזון הראוי, ההוגן והמידתי בין הרצון לאפשר לקטינים חופש תנועה בין קבוצות – שעצימותו גדלה ככל שגיל השחקן קטן יותר, למול האינטרס של הקבוצה להסתמך על ההסכם (או לקבל פיצוי על הפרתו), האינטרס של כלל השחקנים שקבוצות ירצו להתקשר איתם כדי להשקיע משאבים בקידום האינטרס הציבורי ליתן תוקף להסכמים".

מהכלל אל הפרט

30. עסקינן בקטין בן 15.5, שחקן מוביל המשחק למעלה מ-6 עונות במועדון הנתבע, אשר טוען כי הוא אינו מעוניין לשחק עוד במועדון הנתבע. יחד עם זאת, התובע בניגוד לפעמיים בהן פעל בדרך של הודעת הסגר, הפעם לא פעל כך. על כן, נמצאים אנו במסלול ההליך המשפטי לפיו על התובע הנטל להוכיח כי פעל בתום לב ולא פועל באופורטוניזם וכי פעל באופן סביר כדי לאפשר את הישארותו בקבוצה.

31. התובע טוען כי רצונו שלא להמשיך בקבוצה הוא בתום לב לאחר שפעל באופן סביר במשך תקופה ארוכה כדי לאפשר את הישארותו בקבוצה. מנגד, לטענתו, הקבוצה בחרה להתל בו ולעשות כל שלאל ידה על מנת למנוע את מעברו. התובע טוען להתנהגות פסולה של הנתבע שמונע ממנו לעבור למועדון אחר ובמקביל מסרב להתקשר עמו בהסכם, ולכן לא נותרה לתובע ברירה אלא לפנות בתביעה זו, "לאחר שנה שלמה בה מבקש השחקן - שוב ושוב - את שחרורו מהמועדון" (סעיף 17 לסיכומי התובע).
32. הנתבע טוען שהתובע הוא שחקן הרכב קבוע, שהתקדם והשתבח מעונה לעונה, שהוא נדבך חשוב וכי הוא מעוניין שהתובע ימשיך לשחק ולהתפתח במועדון; כי לא מוטלת עליו חובה חוקית לחתום עם השחקן על הסכם; וכי אם ברצונו של התובע להשתחרר עליו לעשות כן על פי הדין ולהודיע על הסגר.
33. לאחר ששמעתי ועיינתי בכל טענות הצדדים, אני סבורה כי התובע לא הרים את הנטל המוטל עליו ולא הוכיח שפעל בתום לב ובאופן סביר כדי להישאר בקבוצה. הטענה כי המועדון סירב לחתום איתו על הסכם, כאשר לא מוטלת עליו חובה לעשות כן, לא מוכיחה כי התובע פעל באופן סביר להישאר בקבוצה. נראה כי בפועל גם התובע לא היה מעוניין להתחייב בכנות בהסכם למועדון אותו ניסה לעזוב פעמיים בעבר.
34. התובע שיחק למעלה מ-6 עונות במועדון ללא הסכם, התובע לא טען כל טענה מקצועית כלפי הנתבע, וטענתו של הנתבע כי מדובר בשחקן הרכב פותח לא נסתרה או הוכחשה על ידי התובע. התובע כבר הגיש פעמיים הודעת הסגר, והיה יכול זה מכבר להשתחרר על פי דין ולעבור לכל קבוצה שיחפוץ, אך בחר מרצונו החופשי לחזור למועדון (ללא הסדרת תנאיו בהסכם) מאחר שלא הצליח למצוא מועדון אחר לעבור אליו (כך לפי דברי התובע).
35. התובע אף לא הוכיח התנהלות פסולה או חסרת תום לב של הנתבע. טענות התובע, שהוכחו על ידי הנתבע, לא בוססו.
36. באשר לטענות התובע שהתנהלות הנתבע גורמת לו לסבל ולנזק (סעיפים 13-15 לסיכומי התובע), ועל יחסו המזלזל והפוגעני של המועדון כלפי התובע, כך לטענת התובע (סעיף 35 לסיכומים) - כפי שנפסק, טענות אלו אינן בסמכות הבוררת אלא מסורות בהתאם להוראות סעיף 11א(א4) לחוק הספורט לבית המשפט, לו סמכות ייחודית לדון בטענות לפיהן המשך פעילותו הקטין בקבוצה הנו "בלתי סביר או בלתי אפשרי, מסיבות שאינן תלויות בו או שהמשך פעילות הקבוצה עלול לגרום לו נזק של ממש" (תיק בוררות 73-11/12, [redacted]).
37. בנסיבות אלו, לא השתכנעתי שהתקיימו נסיבות יוצאות דופן לסטות מהקבוע בדין או כי מקרה זה נופל למקרים בהם קיימת הצדקה לשחרור מידי של התובע.
38. על כן, אני דוחה את תביעת התובע לשחרורו המידי מהנתבע.
39. הואיל ומדובר בקטין, כל צד יישא בהוצאותיו.
40. התובע יישא בחלקו של הנתבע בשכר הבוררת.

ניתן ביום 24.8.2022, בהיעדר הצדדים.

_____

[redacted]